

VREAU SĂ MĂ UIT LA TINE

Vreau să mă uit la Tine,
La frumusețea Ta
Să văd a Ta splendoare
Și bunătatea Ta.
Să mă cufund în stele
Și-n mărire adânci;
S-ating stropii de rouă
Sau briza adiiind;
Să simt mirosul proaspăt
În gingășia florii,
S-admir natura-ntreagă
În măreția ei.
Și-n toate să Te laud
Pentru ce ai creat.
Ești minunat, Părinte,
Că viață Tu mi-ai dat
Să-ți pot sluji de-a pururi,
Și pururi să Te laud,
O, veșnic Împărat!

Gabriela Vlăduț

RUGĂCIUNEA...

- ♦ „Nimic din ceea ce poți face nu-ți va aduce foloase mai mari ca rugăciunea. Prin rugăciune, vei avea beneficii în ceea ce privește duhul, mințea și trupul.” (Paul Y. Cho)
- ♦ „Scopul adevărat al rugăciunii nu este să-L schimbăm pe Dumnezeu, ci pe noi înșine.” (Corrie Ten Boom)
- ♦ „Perseverența în rugăciune este esențială. Noi nu știm cât de mult trebuie să ne rugăm înainte ca Dumnezeu să răspundă rugăciunilor noastre. Domnul îți va răspunde dacă te rogi și nu renunți! Acționează astfel încât balanța rugăciunii să se încline mult în favoarea ta.” (Paul Y. Cho)
- ♦ „Dacă vrei să te audă Dumnezeu când te rogi, trebuie să-L auzi și tu când îți vorbește”. (Corrie Ten Boom)
- ♦ „Semnul maturității noastre spirituale este dorința de a atinge acel nivel spiritual în care să intrăm într-o comuniune și părtășie intimă cu Hristos. Dumnezeu este dragoste, iar dragostea are nevoie să fie satisfăcută prin părtășie și comuniune.” (Paul Y. Cho)

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 9-12 Serviciu divin
18-20 Serviciu divin
LUNI: 18-20 Seara adolescenților
MARȚI : 18-20 Seară de rugăciune
JOI : 18-20 Serviciu divin,
studiu biblic
SÂMBĂȚĂ : 18-20 Seară de tineret

Arta de a învinge...

Să poți să crezi când alții te înșeală!
Să poți să te ridici când alții te doboară!
Să poți păstra ce alții vor să alunge!
Să râzi chiar dacă sufletul îți plânge!
Să rămâi cald chiar dacă afară ninge!

Îți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

Colectivul de redacție: Teo Laze, Dana Popa, Ramona Gheju, Andreea Homosdean, Isabelle Romașcu, Dana Cristea.

Dacă aveți motive speciale de rugăciune și doriți ca cineva să vă susțină în rugă înaintea lui Dumnezeu, nu ezitați să ne spuneți. Scrieți-ne pe adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com sau adresați-vă direct fr. Teo Laze și aceste motive vor apărea la rubrica „Să ne rugăm pentru...” din cadrul buletinului duminical. Și nu uitați: împreună suntem mai puternici în lupta spirituală!

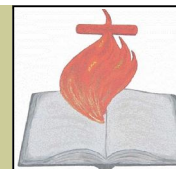
Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431
Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842
Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

Timisoara — str. Banu Mărăcine nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

«Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd» (Evrei 11:1)

În cine mă încred eu?

Literal, credința este definită astfel: faptul de a crede în adevărul unui lucru, convingere, certitudine. Dar, ce înseamnă cu adevărat credința pentru noi, simplii oameni? Azi, în secolul XXI, credința a ajuns să fie o modalitate de viață, pentru unii chiar un refugiu. Oare câți dintre noi nu au reușit să facă multe lucruri minunate atunci când s-au încrezut în propriile puteri? Sau atunci când s-au încrezut în persoanele din jur?

Dar nu poate fi credința și o dezamăgire? Nu tot noi suntem aceia care suferim atunci când ne încredem în lucruri banale, în persoane sau fapte care nu ne pot împlini cu adevărat?

Dar, oare nu există o credință mult mai profundă? O credință în Divinitate, în lucrurile nevăzute, care sunt de atâtea ori de nepercept pentru mintea umană, o credință care să ne satisfacă pe fiecare în parte?

Dar câți dintre noi putem cu adevărat să ne încredem în ceea ce nu vedem? Nu-i mai ușor să te încrezi în vorbele medicului, când îți spune că nu mai este nimic de făcut și să te resemnezi, decât să te încrezi în Dumnezeu care, dimpotrivă, îți spune că abia atunci El îți arată Gloria și Puterea?

Dar nu sunt mai bune rezultatele când ne încredem în Domnul? Nu este mai bine când ajungem la momentul în care realizăm că Dumnezeu lucrează cu adevărat și că atunci când cei din jurul nostru spun că nimic nu se mai poate face, totuși este Cineva care nu uită de nevoile și grijile

(continuare în pagina 2)

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

Prezentăm în acest număr o altă familie implicată în lucrarea Domnului de la biserica Poarta Cerului, și anume familia Creac Ovidiu & Lavinia.

Fratele Ovidiu și sora Lavinia și-au unit destinele în fața lui Dumnezeu în data de 18 septembrie 2004, familia lor întemeindu-se în București. Această familie tânără este implicată în lucrarea de misiune, slujind într-un grup alături de alți tineri. Totodată, sora Lavinia își pune la dispoziție talantul în cadrul lucrării din biserică, prin recitarea de versuri. Ca și ocupație zilnică, sora Lavinia este traducător și lucrează în cadrul Asociației Bărbatilor Creștini, iar fratele Ovidiu este absolvent al Facultății de Științe Economice și lucrează în prezent la Solectron.

Motto-ul pe care cei doi soți l-au pus la căpătâiul vieții lor de familie se regăsește în vorbele Domnului Isus din Matei 6:33 – „Căutați mai întâi Împărăția Cerurilor și toate celelalte vi se vor da pe deasupra”. Ei consideră că în viață pot face totul în Hristos care îi întărește, iar dacă Dumnezeu este de partea lor, formează majoritatea, indiferent de împrejurare. Cât despre viața lor de familie, cei doi pun pe primul plan unitatea spirituală.

Dorim ca Domnul să binecuvânteze această familie, să-i poarte mereu pe brațul Său puternic și să-i călăuzească în tot ceea ce fac!

Am dori, ca și biserică, să purtăm în rugăciune familia Creac întreagă săptămâna viitoare, să mijlocim pentru binecuvântarea lor și să ne rugăm în mod special pentru mântuirea părinților fratelui Ovidiu și a fraților surorii Lavinia.

... a consemnat Andreea Homoșdean

(continuare din prima pagină)

Dar nu sunt mai bune rezultatele când ne încredem în Domnul? Nu este mai bine când ajungem la momentul în care realizăm că Dumnezeu lucrează cu adevărat și că atunci când cei din jurul nostru spun că nimic nu se mai poate face, totuși este Cineva care nu uită de nevoile și grijile noastre?

Credința generează încredere. Încredere în propriile puteri, în persoanele care ne înconjoară, în știință, însă cea mai mare încredere este cea în Dumnezeu, aceea că avem un Mântuitor care este viu și adevărat și pe care, deși nu-L putem vedea sau atinge, fiecare îl poate simți în inima lui atunci când îl acceptă și îl urmează.

Ca un copilăș care se încrede în tatăl lui că îl va proteja, tot așa un creștin trebuie să se încreadă în Tatăl lui, Dumnezeu, că îl va proteja și îl va ocroti mereu.

Anca Bîldea

Le urăm
LA MULȚI ANI și multe binecuvântări celor care în săptămâna aceasta își vor aniversa ziua de naștere. De asemenea, să nu uităm să-i amintim în rugăciunile noastre :

Duminică, 15 aprilie - **Lidia Cocia,**
Marius Todea

Miercuri, 18 aprilie - **Narcis Pantea,**
Mihaela Stanilă

Vineri, 20 martie - **Laura Scoruș**

Sâmbătă, 21 martie - **Angela Laze**

„Mai pe sus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate”

(1Petru 4:8)

Biruitori prin credință

Există o poveste despre o fată care s-a născut cu probleme de sănătate majore, având printre altele și o paralizie a piciorului stâng, motiv pentru care folosea cârjele. Văzând pe ceilalți copii cum aleargă, și-a întrebata mama dacă va putea vreodată să facă la fel. „Trebuie să ai credință,” i-a răspuns mama. „Dacă vei crede din toată inima, atunci Dumnezeu îți va împlini dorința ta.” Ascultând-o pe mama ei, fetița a început să exerseze zilnic, iar la vârsta de 12 ani a lăsat cârjele pentru totdeauna. Dorind foarte mult să joace baschet, s-a înscris în echipă și, antrenându-se din greu, a ajuns să fie cea mai bună din echipa cu care a câștigat mai multe competiții. În timpul campionatului a fost remarcată pentru abilitățile ei de alergătoare, astfel că a fost înscrisă la competițiile de alergare rapidă. La 16 ani a ajuns să fie cea mai rapidă alergătoare din SUA, a câștigat împreună cu echipa Jocurile Olimpice din Australia, apoi jocurile de la Roma la 100 și 200 m și a primit premiul pentru cel mai bun sportiv amator al SUA. Numele ei este Wilma Rudolph. A îndurat disprețul rasismului, sărăcia și imposibilitatea de a merge la un medic, pentru că era de culoare, dar a învins.

Astăzi, în duminica Tomei, Însuș Domnul fericește pe aceia care cred fără să fi văzut. Exprimări de felul: *dacă nu..., de ce..., până când..., e imposibil..., nu se poate...,* și altele asemănătoare nu arată decât starea noastră de necredință. Termenul în greacă pentru credință este „pisteo, pistis” care înseamnă *fidelitate, loialitate, statornicie, încredințare, corectitu-*

dine, sinceritate, făgăduință. Credința noastră nu este o încredere că vom ajunge să facem ceva, că ne vom căsători cu cineva, că vom fi cineva, că vom face semne și minuni. Ea privește mult mai adânc. Privește la natura lui Cristos, la dragostea Lui, la acceptarea Lui. Iertarea Lui ne motivează să mergem înainte indiferent de ce vom trăi.

Toma și ceilalți apostoli au înțeles că primul pas pe această cale spre eternitate este credința și că acesta este doar începutul, iar până la iubirea de oameni (2 Petru 5:7) este un proces lung prin care noi vom fi transformați până când vom primi numele de Geamăn al Domnului. Lipsa credinței ne împiedică să-I fim plăcuți, iar lipsa dragostei ne împiedică să trăim pe culmi spirituale.

Eșecul unora dintre noi în a fi credincioși se datorează faptului că privirea noastră demult numai este ținută la Isus. De fiecare dată când ne întoarcem privirea de la El cădem și fața ni se umple de rușine. Nu avem nevoie de conferințe, de evanghelizări, de servicii pentru trezire. Marele evanghelist George Whitefield a murit pe genunchi, iar la predicile lui oamenii se întorceau cu miile.

Taina rugăciunii este rugăciunea în taină. Dacă avem nevoie de ceva este să ne ridicăm din starea în care suntem acum, să nu mai credem minciunile satanei și să mergem înainte ca Pavel uitând ce este în urma noastră. Hristos este pentru noi. Deci, cine ne poate sta împotriva?

Daniel Pescaru

Optimiștii

Optimiștii sunt ființe ciudate. Când pământul este plin de scabei, ei mai găsesc încă undeva o floare. Când totul este uscat și a devenit pustiu, ei sunt păsările rare care depistează undeva o oază. Când optimiștii intersectează fluviul lat al pesimiștilor, ei primesc brusc alte nume: nebuni care trec în grabă pe lângă realitate, naivi care habar nu au, visători care se lasă pradă utopiilor. Pesimiștii înșiși își spun realiști care stau cu ambele picioare pe pământul realității, dar de fapt s-au împotmilit în noroiul lumii și stau atât de adânc în umbră încât nu mai văd nimic din partea însoțită a vieții. Optimiștii pornesc la drum. Ei sunt în drum spre cealaltă parte, partea însoțită. Spre țara în care se poate trăi și supraviețui.